

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **M. J.**, bytom v N. T., H., *zastúpenej advokátom JUDr. L. M., AK N. Z.*, proti žalovanému: **K. P. Ú. v N.**, so sídlom v N., Štefánikova tr. 69, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2004/00280 zo dňa 30. augusta 2004, konajúc o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 11 S 8/2005-67 zo dňa 30. októbra 2007 v časti výroku o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11 S 8/2005-67 zo dňa 30.októbra 2007 v časti výroku o náhrade trov konania **m e n í tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením č.k. 11 S 8/2005-67 zo dňa 30. októbra 2007 zastavil konanie a žalobkyňu priznal náhradu trov konania v sume 11 067 Sk. Dôvodom zastavenia konania bolo späťvzatie žaloby zo strany právneho zástupcu žalobkyne – podaním zo dňa 10. októbra 2007 súdu prvého stupňa oznámil, že berie žalobu späť, lebo po podaní žaloby bol nárok žalobkyne uspokojený. Na základe tejto skutočnosti krajský súd postupoval podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a uznesením konanie zastavil. Výrok o náhrade trov konania súd prvého stupňa odôvodnil správaním žalovaného, ktoré viedlo k späťvzatiu žaloby – žalobkyňa sa v správnom konaní domáhala vydania náhradných pozemkov a jej nárok bol žalovaným uspokojený.

Proti uzneseniu krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie v tejto časti zrušiť. Dôvodil tým, že svojím konaním nezavinil zastavenie konania, pretože došlo k dohode medzi žalobkyňou a ďalšími účastníkmi (medzi doterajším užívateľom pozemku O. Ž., P. P. – aj za žalobkyňu – a S. P. F.). Žalovaný v tomto vzťahu nehral žiadnu úlohu a už vôbec nie úlohu orgánu štátnej správy v správnom konaní. Žalovaný neuzatváral so žalobkyňou žiadnu dohodu o uspokojení jej nároku a nesprával sa tak, aby z tohto dôvodu musela žalobkyňa zobrať žalobu späť. Zopakoval, že žalobkyňa, resp. P. P., ktorý ju zastupoval, sa dohodla s doterajším užívateľom pozemku O. Ž. a S.

P. F. a spísali o tom dňa 29.novembra 2006 záznam. Túto skutočnosť zobral žalovaný na vedomie. Poukázal na ustanovenie § 15 zákona č. 330/1991 Zb.

Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania v intenciách dôvodov odvolania (§ 212 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že v predmetnej právnej veci nie sú dané dôvody na potvrdenie ani na zrušenie rozhodnutia v napadnutej časti, preto rozhodol o jeho zmene. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože odvolanie smerovalo proti uzneseniu (§ 214 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku).

Zo súdneho spisu mal odvolací súd za preukázané, že prvostupňový správny orgán – O. P. Ú. v K. rozhodnutím č. 2004/00283-Ba zo dňa 17. mája 2004 zastavil konanie vo veci schválenia umiestnenia náhradných pozemkov podľa ustanovenia § 15 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom фонде a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 330/1991 Zb.) v rámci urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích vzťahov.

Žalovaný svojím rozhodnutím č. 2004/00280 zo dňa 30.augusta 2004 rozhodnutie O. P. Ú. v K. č. 2004/00283-Ba zo dňa 18. mája 2004 potvrdil a odvolanie žalobkyne (ako aj ostatných účastníkov tohto správneho konania) zamietol. Uviedol, že vlastníci pôdy podali výpoveď z nájmu v priebehu roku 2003 Poľnohospodárskemu podniku P. – B., s.r.o., H. a zároveň ich požiadali o vytýčenie náhradných pozemkov do užívania. Poľnohospodársky podnik P. – B., s.r.o. nie je právnym nástupcom Poľnohospodárskeho družstva B.. Podmienkou pre postup podľa ustanovenia § 15 zákona č. 330/1991 Zb. je vydanie pozemkov užívaných poľnohospodárskym podnikom podľa ustanovenia § 22 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb., tzv. zákonný nájom. V prípade, že vlastník uzatvorí na pôdu ďalšiu nájomnú zmluvu s novým právnym subjektom, zákonný nájom je nahradený zmluvným nájomom podľa ustanovení § 633 a nasl. Občianskeho zákonníka (nájomná zmluva). Pri tomto zmluvnom nájme už nie je možné aplikovať ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb.

Odvolací súd z obsahu súdneho spisu ďalej zistil, že žalobkyňa, resp. jej zástupca P. P., sa dňa 29.novembra 2006 dohodla s užívateľom parcely č. 2202/1 – orná pôda vo výmere 1393214m² (podiel žalobkyne predstavoval výmeru 2,7858 ha) v k.ú. B., O. H., O. Ž. na odovzdaní vyššie uvedeného pozemku. Týmto dňom došlo aj k fyzickému odovzdaniu a prevzatiu pozemku o.i. aj žalobkyňou; vlastníci, ktorí pristúpili k tejto dohode, boli poučení, že pozemok je po zbere úrody, pôda je podiskovaná a zástupca vlastníkov pozemok v tomto stave aj prebral. Zástupca S. P. F., R. O. K., odovzdal užívateľom pozemku vytyčovací náčrt parcely vyhotovený geodetickou kanceláriou dňa 12. decembra 2002. Záznam podpísali O. Ž., P. P. ako zástupca vlastníkov a zástupca S. P. F., R. O. K..

Následne, na základe tejto skutočnosti, žalobkyňa zobrala žalobu späť. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v predmetnej právnej veci došlo k dohode medzi žalobkyňou a fyzickou osobou, ktorá nebola účastníkom správneho konania (O. Ž.). Zo

strany žalovaného nedošlo k žiadnemu zásahu do tejto dohody; napokon, žalovaný nevydal ani žiadne iné rozhodnutie než to, ktoré bolo pôvodne napadnuté žalobou.

Z tohto je zrejmé, že k uspokojeniu nároku žalobkyne došlo na základe dohody s fyzickou osobou, ktorá nie je správnym orgánom v zmysle ustanovenia § 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a nie dohody medzi správnym orgánom a žalobkyňou. Ku konaniu správneho orgánu, ktoré by v konečnom dôsledku znamenalo späťvzatie žaloby, by prišlo len vtedy, ak by konajúci správny orgán vydal nové rozhodnutie, ktorým by v plnom rozsahu žalobkyni vyhovel (tzv. vertikálny vzťah medzi fyzickou, prípadne právnickou osobou a správnym orgánom), čo sa však v predmetnej právnej veci nestalo.

Na základe vyššie uvedených skutočností nemožno konštatovať zavinené správanie sa žalovaného, ktoré by viedlo k späťvzatiu žaloby žalobkyne.

V prípade použitia ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je potrebné vychádzať z procesného výsledku nielen súdneho konania, ale aj správneho konania. Takisto je nevyhnutné posudzovať konanie procesnej strany, ktoré vedie k späťvzatiu žaloby, v kontexte správneho konania a súdneho preskúmavacieho konania. Keďže v predmetnej právnej veci sa žalovaný nesprávne správal spôsobom vedúcim k späťvzatiu žaloby – nevydal nové rozhodnutie, ktorým by v plnom rozsahu vyhovel námietkam žalobkyne – nemožno pri náhrade trov konania aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ale ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Vychádzajúc z už konštatovaných skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku zmenil uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11 S 8/2005-67 zo dňa 30. októbra 2007 v časti výroku o náhrade trov konania a súčasne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 v spojení s § 250k Občianskeho súdneho poriadku a účastníkom ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 26. februára 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová